

Nyáry Szabó László

Oltakozás meg fertekezés...

Erről meg biz értekezés
(magyarosan szabad versben)

KOZÁS-KEZÉS – JÁRVÁNY(K)OZÓ GYAKORINTÁS...

Jól érthető, szép magyar szavunk a **védőoltás**, amely a **védő oltás**. De ugyan mitől is véd ma egy védőoltás? Mitől is véd, ha már nem is oltás, csak mind unottabb, már-már folytonos oltakozás?!

A 2021-es év egészségügyi slágere vitathatatlanul: **A fer-tekezés ellen az oltakozás!**

A mammóni érdekek bontakozása meg nyomakozása nyomán pedig az oltakozás **propagandakozása** mindent maga alá gyötör.

Török betegem, Tuncs úr tudatta, hogy ők már az ötödiknél tartanak! Öt török... (öt görög, öt cseh...) Hamarosan el-érünk az ötvenötödikig is! Sőt a 666.-ig is, ha Mammón úgy akarja...

Oltakozás. Már többször is hallottam, hogy többek azon berzenkednek, illetve azon borzongodnak-borzakoznak, hogy olyan szó nincs is, hogy oltakozás! Hát már hogy ne volna-lenne oltakozás? Van. Hiszen létezik. Hiszen mondják. Ezt a szót használják! **Oltakozás!!!** De ez még éppen nem is a leggyöngébb a mai vírusos szóalkotások között. Hiszen... Ha van költekezés, akkor bizony van oltakozás is! No persze, **a köz oltakozása a köz költekezésén** zajlik. Hiszen az oltakozás egyben és kötelezően költekezés is! (Ha a mammóni hatalom nem is éppen ugyanannak a pénzén költekezik, akinek a „javára” éppen oltakozik.)

Csak **a nap** süt „ingyen”, de őszön-télen még az se süt, **csak sütekezik...**

Költekező oltakozás helyett ránk férne már inkább egy kis **böjt(e)kezés**, nem is csak a vérzsírjaink csökkentésére! A gyógyító **szöbajtkezés** a hivatásos megmondóknak is bizony **bölcsekezésére** vál(hat)na!

Az „**oltakozás**” azért is remek, új, találó szó, mert kifejezi a hagyományos (valóban működő) védőoltásokkal szemben

ennek az újnak a fontoskodó jelentéktelenségét, hiszen ezt akárhányszor ad(ogat)va, oltogatva is, a busásan harácsoló gyártók ajánlata szerint is csak legföljebb fél évre ható védekezés. Ekként a folyamatos **félekezés** nyomán jár a vég-hetetlen **védekezés**. De e képletben igen fontos a műveltető **rettegetés** és nyomán a **hergeteges-fergeteges félekezés!**

Az oltakozással rokon képzésű, azazhogy rokon képzetű szavunk a **váltakozás**. Váltakozóan meggyőző erővel hirdetik, azazhogy **hétágra hirdekeznek** ma is a folyton **váltakozó üt(e)mekezésben** és számban javallott **oltakozásainkat**. Vagyis – jelen javallatok szerint – nem „beoltatjuk” magunkat, hanem csak oltakozunk a viszonylagos védettsé- gért – amely persze messze nem lesz százszázalékos. De **még a Markoli 99 százalékától is elmarad(a)kozva – egy életen át „oltakoz(hat)unk”!** Hiszen **az oltakozottak is fertekezhetnek**, azaz meg-megfertőződnek, sőt illőbben talán oltakozás után is fertőzködnék, fertőzköznek, vagy ízlés szerint akár éppen **ferteköznek**. Mivelhogy ez a Wúhán-vírus elleni **védőoltakozás** még legföljebb is csak gyerek-cipőben **járaznak**, de abban is inkább **csak botlakoznak**, jász-kunul meg **bödörkézik-bödörközik**.

Sebaj! A **majmakozásban** „Gyözve gyöz a gyözhetetlen gyöz- delmes majomész!” – ahogyan Weöres Sándor is megírta már **Majomországában**.

Akad olyan is, aki meg kűfödre jár már nemcsak **ótakozni**, de még bizony **gyógyít(a)kozni** is. A -kezesek meg -kozások sűrű sorában akad persze más szokatlan szócsobbanat is: akadnak betegek, akik rajongással büszkélkednek **halm(ak)ozott műtéteikkel**. Ezek a betegek meg **mütekezni**, azazhogy rendszeresen „mütét(ek)re jární”, gyakronta „(meg)mütödni” szeretnek... ha épp nem is na- gyon szeretkeznek. Már amikor az oltakozások meg vírus- váró **felelősségárit(a)kozások** éppen (meg)engedik ezt nekik.

Írásom talán kissé fárasztó, azazhogy váltakozón fár(asz)- takozó, de e minőségében föl nem érhet a minden gondolko- zó lelkére gölemi démonként ülekező oltakozáshoz.

Végezetül hadd állítsak itt talmi emléket a (jász-kun) népi szókincs, azazhogy névkincs nevében a korábbi – valóban hatékony – **gyógy-ótakezésekben jele(s)kező Ótós Ancikának**, akit éppen a bölcsék 19-ese – Mammón ragálya –, **a kovid ragad(a)kozott el** tőlünk Törtelről, a negyedszülött nagy-kun vezér **hagya(t)kozatából**.

A betegellátásban őszült nővérkémet pedig Törtelről – **aki még a „főmajom”-tól se tart(akoz)ott – épp a dagakozó (onkotrop) oltakozás gyilakozta el...**

Rájuk emlékezve...

2021 Álom havában
Dr. Törte(l)kező

UTÓ-ÖLTEKEZÉS:

A nyelvi fogyatékosoknak pedig – mivel (ma is) „keresztény országban élünk” – tiszta szívvel ajánlom (nyelvében is) botrányosan bátor erdélyi magyar püspökünk, Makkai Sándor műveit. Az ő olvasása egy nyelvi újjászületés! Azazhogy... Makkai maga egy nyelvi újjászülekezés!

Nyelvileg csökkent képességűek sajnos kihagyták őt a magyar irodalom törzsanyagából.

ÉP(ION)IATRIA, AVAGY A FÁJDOLDÁSZAT

Régen nem divat már a klasszikus görög regék ismerete. A világ már ritkán találkozik a kiemelkedő (általános) műveltséggel rendelkező orvossal, régmúlt idők legendájával. Mégis, még csak „konzervatív”-nak sem érzem magam, amikor azt állítom: **a széles körű műveltség a biztos ismeretjelzője a ma jó orvosának is!** A váratlan élethelyzetek és a beteggel való megértési (kommunikációs) nehézségek áthidalásában is segít a műveltség.

Az internáci angol „kultúrkörben” ma már a hippokratészi eskü emlegetése is csak avított modorosság. Szinte röhej tárgya. Mélyre ásta magát a Nyugat! Nagyon mélyre az istentagadás és az emberi értéktagadás minden mezején.

Ógörög hálaajándék i. e. 400 tájáról. A domborművön Aszklepiosz ül omphaloszon, azaz a Köldök kövén egy gyógyításra váró férfi és neje, Épióné, a fájdalomcsillapítás istennője között (Új Akropolisz Múzeum, Athén)

Klasszikus hellén eleinkkel példálózni pedig mindenkoron jó rutin! Nemcsak az „orvoslás atyja”, Hippokratész, de az ő istene is mindenkoron emlegetésre méltó! Aszklepiosz, görög betűzettel Ἀσκληπιός mindannyiunknak példát adhat. Akkor is, ha más istenhez, Zóroasztárhoz, Buddához, Jézushoz vagy Mánihoz kötjük is (inkább) magunkat.

Aszklepiosz (Ἀσκληπιός) orvosisten felesége **Épióné**: a fájldoltászat, avagy a fájdalomcsillapítás istennője. Épiónének Aszklepiosztól született gyermekei a gyógyító kisistennők: **Hügieia** (Ἑγεία), **Aiglé** (Αἰγλή), **Akeszó** (Ἀκεσώ), **Iaszó** (Ἰασώ) vagy **Iészó** (Ἰησώ) és **Panakeia** (Πανάκεια).

De vissza a gyógyistennők szülőanyjához: a fájdalomcsillapítás tudománya kezdi új szakterületté kinőni magát. Illendő neve lehet klasszikus alapokon **Épionia**, **Ép(ion)iatría** vagy **Épi(on)ologia**: a fájdalomcsillapítás istennője nyomán. **Épióné** Ἐπιόνη (Éioné) neve nyomán a fájdalomcsillapítás tudománya. Épióné neve végső soron talán még az angol „pain” szóalakkal is összefügg...

Ha éppen nem a tisztos magyar **fájldoltászat**, avagy a fájdalomcsillapítás szót használnánk, hát ajánlott **Épióné** nevéből az **Ép(ion)iatría!**